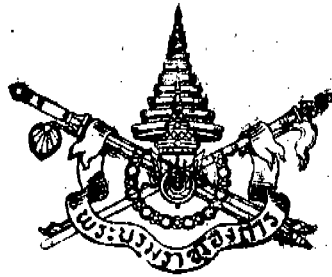

ตอนที่ ๕๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๙๕

พระราชบัญญัติ

บำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๙๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๙๔)

อาทิตยทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยการบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราช
บัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม
แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ตอนที่ ๕๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๗๕

สักการ วัฏสาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฏกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฏกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๗๓ ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๓๕ หน้า ๕๑๗ วันที่ ๑๕ ตุลาคม
๒๔๗๓ และ

พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๗๕ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๒๘ หน้า ๙๖๕ วันที่ ๒๗
เมษายน ๒๔๗๕